

καιρος καθει κλαδος έργασίας. Το άνοιχτο έμπόριο έχει τ' άντιθετα άποτελέσματα.

Κάθε τόπος πρέπει νάνκιστο γίνεται άνεξάρτητος από τους όλους ώς πρός τη βιομηχανία του και τη προμήθεια της θροφής του, κι αύτό το πετυχαίνει ή Προστασία, ένω με άνοιχτο έμπόριο ο τόπος κρέμεται από όλους γιασ σο το χρειαζόντως ή τού αρέσουν. Για τούτο η Αγγλία δύσκολευται καθει μέρη περισσότερο νά πουλή τα βιομηχανήματα της στους ζένους, το έμποριο της ρις τα προστατευτικά ένη αδιέκουπ λιγοστεύει, κ' ένω πρέπει νά έξαγη γιασ νά πλερώνη την εισαγωγή της, δύσκολα το κατορθώνει σε ωφελιμες τιμές και κέποτε μάλιστα μήτε σε καμιά τιμή.

Ως έδω και λίγα χρόνια, η Αγγλία είτανε πρώτη. Τώρα η Γερμανία κ' η Αμερική, γάρη στην προστασία τους, τη ξεπέρασαν και της πήραν την πρώτη θέση στο έμποριο και στις τέχνες. "Οχι μονάχα κρατούν το έντοπιο τους έμποριο, παρά και μεγαλώνουν την έξαγωγή τους, ένω η Αγγλία μήτε τοναζθεν κάνει μήτε τέλλο. Αυτή δὲν είναι πια τ' άργκατηρι τού κόσμου. "Εθη που μιά φορά άγραφάν τις προγράμματας της σήμερα την πολεμούν, όχι μονάχα σε ζένες, παρά και στις δικές της άγραφές. Αντίς ναγράφουν τα βιομηχανήματα της, ούτη άγραφάν τη δικά τους. "Οπως πλήθυνε το έμποριο σόλον τού κόσμου έπρεπε νάχη πληθύνει και τ' Αγγλικό, ένω το πολύ πολύ έμεινε στάσιμο.

Ο κόσμος σημειώνει χρειαζόται πολὺ περσότερο σίδερο κι άτσαλι από όλοτες γιασ καρβία, σίδεροδρόμους, γέφυρες, χτίσια κτλ. Κι' ώς τόσο η έξαγωγή της Αγγλίας αύτων των δυό είδων—ένα από τα σημαντικότερα της έμπορια—λιγοστεύει και πάει ένω πάλε η εισαγωγή της σιδερένιων και άτσαλενιών είδων μεγαλώνει. Αγγλικές έταιρίες, δήμοι κτλ. άγραφάν υλικά γιασ γέφυρες, γιασ σιδερόδρομους γιασ ήλεκτρισμό κτλ. στο έξωτερο όπου τηνέ βρίσκουν καλλίτερη και φτηνότερη. Άκομα και σε υφέσματα η Αγγλία μένει πίσω, κι ίσα ίσα δ μεγαλείτερός της χρημάτις είναι στην έξαγωγή των πιό ξετελειωμένων είδων. Με το συναγωνισμό των προστατευτικών ένην πάει νάχη το έμποριο της τού μεταξιού. Άλλες πάλε βιομηχανίες της, όπως τού τενεκέ, που της έθερψε το έμποριό της με την Αμερική, τις άφανισε η Αμερικανική προστασία.

Η κακή κατάσταση της γεωργίας της, της μεγαλείτερής της βιομηχανίας, άποτελέσματα και τούτο τού άνοιχτού έμποριου, είναι δλέθρια για τον τόπο οίκονομικά, ήθικά και φυσικά. Το νάχη κρέμεται το έθνος από ένων γιασ την προμήθεια της θροφής του είναι κίντυνος σημαντικός σε ώρα πολέμου.

Το καθαυτό σημαντικό έμποριο καθει "Εθνους είναι το έντοπιο. Το νάχη έρχουνται οι πραγμάτειες απ' ένω άντις νάχη γίνουνται στον τόπο παίρνει από τον τόπο κέρδος κ' έργασία. Η Αγγλία άφνει κ' έρχουνται απ' ένω καθει μέρη περισσότερα κατασκευασμένα είδη που θά γίνουνται έξαγιρετα μέσα στον τόπο κ' έτοι καθεινται οι βιομηχανίες της κ' οι έργατες της μένουν δίχως δουλειά και δίχως μεροκάματα. Κάποτες έκει που πρώτα έφερνε απ' ένω την πρώτη υλη, τώρα εισάγει μισοτελειωμένα είδη που θά πή κι αύτό λιγωτέρα μεροκάματα και μικρότερα κέρδη.

Λοιπόν καλλιο νάχη βαληρ κ' η Αγγλία δασμούς, κι άς πλερώνη δ έργατης κάτι ακριβώτερα τα χρειαζόμενά του, αφού έτοι θάχη ταχτική δουλειά με καλλίτερα μεροκάματα. Στην Αμερική και στη Γερμανία τα μεροκάματα μεγαλωσαν, ένω στην Αγγλία μέρος τού πληθυσμού κίντυνει πάγια νάχη πει-

"Οπου έπάρχει προστασία δ βιομηχανίας κατασκευαζει τα είδη του φτηνότερα από τον Αγγλο άντιπαλο του και τον ξυπόσι σε καθει άγορά και σε καθει προγράμματα. Την Αγγλία την πλημμυρούν σήμερα οι ζένοι με φτηνές προγράμματα του κόστους. Η Αμερική πάσκισε ώς τώρα νάχη βιομηχανίας από την Αμερικανική άγορά. "Οταν το κατορθώση θά πλημμυρίση την άπροστάτευτη Αγγλία με τη δικά της βιομηχανήματα. Είναι τώρα είκοσι χρόνια που καμμιά καινούρια έρευνη δέν έγινε, κι άσες βιομηχανίες της έμειναν παλιωσαν, αδυνάτισαν, λίγα κερδίζουν και πάνε νάχη χαθούν. Βιομηχανία που καταστρέφεται δύσκολα ξανασηκώνει κεφαλι.

"Η έμπορική ένέργεια, έπιχείρηση κ' έρευνη σημέρει πρέπει νάχη στηρίζουνται στην έλπιδα μεγαλης δουλειάς και καλού κέρδους. Το έξοδο της παραγωγής που άλλοτε στηρίζουνται στην άξια του υλικού και της δοεις σήμερα σε πολλές έργασίες στηρίζεται πρώτα πρώτα στο ποσό πού παράγεται. "Οσο μεγαλώνει το ποσό τόσο λιγοστεύει το έξοδο. Λοιπόν τη φτηνεια την άποφασίζει το ποσό, το ποσό τ' άποφασίζει η ζήτηση και την ζήτηση την άποφασίζουν οι δασμοί. Ο βιομηχανίας προστατευόμενου τόπου, έχοντας δυό άγοράς άνοιχτές, τη δική του και μιά ζένη, την άγγλική, κατασκευάζει περισσότερα και φτηνότερα από τον Αγγλο που δέν έχει άνοιχτη παρά μιά μονάχη, τη δική του.

ΡΩΜΙΟΣ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Τίποτα δέ φαλακρίνει (η κατιδακιδένει) τὸν ἀνθρωπὸν πόλον δόσο οι στενοχώριες. Καὶ τίποτα δέν τόνε στενοχώριες τόσο πόλον δόσο η φαλάκρα.

— Πῶς σου φάνεται δ Λεδές;

— Σάν κρύος κι' άκαταδεχτος λιγάκι.

— "Ετοι είναι στην άρχη. "Επειτα θά δεῖς, δια μα γνωριστεῖτε λιγάκι, θά έρθει μιά μέρα πολὺ πολὺ φιλικά, θά σου πάρει το μπράτσο έτοι σαν παλιός φίλος, και μάλιστα θά σου ζητήσει κ' ένα είκοσιπεντάρικο δανεικό.

— Δὲν έρω, είπε δ κ. Λεβαντινόπουλος τού κ. Δυσκολόπουλου, που κατοικοῦσε στο άπαντον πάτωμα, δέν έρω, δέν είναι καλύτερα, νάχη ξακολουθεῖ ή κόρη μου το τραγούδι της με τη δάσκαλο σπίτι ή νάχη παγαίνει στο Ωδείο;

— Κάνε έτοι, είπε δ κ. Δυσκολόπουλος. "Οι στην πρώτη Σεπτεμβρίου άς παγαίνει στο Ωδείο, έπειτα στο σπίτι.

— "Άλλαξ τόσο πολὺ δ καημένος δ Κώστας άφροτον έχασε τη χρήματά του, που οι μισοί του φίλοι δέν τον άναγνωρίζουν.

— Κι' οι άλλοι μισοί;

— "Ο, οι άλλοι μισοί δέν έρουν άκόμα το δυστύγημά του.

Ο ΡΕΦΕΝΕΣ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ

είναι, κομιτάτο δέν έχουμε. "Επρεπε λοιπόν νάχη βαληρ κ' ένω λόγο δ κ. Μιστριώτης στο Πανεπιστήμιο γιασ νάχηδεις η πώς είναι άληθινός σα τού ψέλνειτο βούλευμα και ή έκθεση τού κ. Μπενή Ψάλτη γιασ την έπιτολαιούτητα που τέλει.

Μόλις μπήκε—γράφει η «Πρωία»—μέσα στην αίθουσα των παραδόσεων, οι φοιτητές τού φωνάζουν:

— Λόγο! Λόγο!

Κ' έκεινος άμετως έβγαλε τό λόγο και χειροκροτήθηκε.

Τα ίδια παθαίνει κι' δ καημένος δ κ. Ράλλης, δ μπογιατζής, στις περιστάνες δημοτικές έκλογρες. Λόγο! Λόγο! τού φωνάζαν οι λούστροι κ' έκεινος έβγαζε τό λόγο και πληρούντανε όμέσως με χειροκροτήματα και με καταρπακιές. Τα ίδια κι' δ κ. Όδ. Μελαχρινός. Κι' δικας—κοιτάζετε άδικια!—ούτε δ κ. Ράλλης, ούτε δ κ. Μελαχρινός έγιναν καθηγητής στο Πανεπιστήμιο, όν κατι ο τελευταίος έχει άνοικολύψει τάσεις καινούργιες λέξεις που ούτε στάνειρό του δέν είναι ίκανός νάχη τις δη, αό φρουρών τό Παλλαχίδιον της έθνικης γλώσσης» της «Αστραπής».

Mores asinorum. Καλά τέ είπε κι' δ κ. Τεφαρίκης στό λατινικό του ρητό πού κόλλησε στό Πανεπιστήμιο.

ΡΗΕΙΚΕΛΕΥΘΟΣ

άνοικηρήγητηκε από τις έφημερίδες δ ζαχαροπλαστης κ. Κουρμαλίδης. Κι' είναι στ' άληθεια ρητικέλευθος, και κατι παραπάνω, όχι μονάχα γιατί έπροκήρυξε τόν περιφήμη έκεινο διαγωνισμό των άνοικησιών που έβραβεύηκε μιά τραγωδία τού κ. Πολυβίου Κουρούπη, μα και γιατί κάνει τώρα και δεύτερο διαγωνισμό και προσκαλέσει τους Αθηναίους και τις Αθηδες τού κ. Νέη νάχη τού πούν αν πρέπη νάχη σερβίτορους.

Θά πήτε πώς δέν είχε καμμιά διάσημη και ζητήση την γνώμη τού κόσμου γιασ τέτοιο πράμα, άφού τό ίδιο γίνεται χρόνια τώρα, σ' όλες τις άποκεντρες μπυραρίες της Αθήνας και θεωρεῖται φυσικωτάτο. Μά τέλος πάντων, δέν πειράζει αν έτοι γιασ νάχη κούβεντα, ζητάει και τη γνώμη τού κόσμου.

"Αμα τελειώση με τό καλό κι' αύτος δ διαγωνισμός, θά γίνη και τρίτος, κι' αύτος δημοτικέλευθος. Θά ρωτηθή δ κόσμος αν πρέπει οι σερβίτορισσες νάχη ντυμένες ή γυμνές κατά τό σύστημα της μίς Δούγκων, γιατί μάς λένε πώς δημοτικέλευθος ζαχαροπλαστης φιλοδοξεί νάχη ξαναφέρη στις ήμερες μας τα έθιμα την άρχαιων Σπαρτιατών, που έδειχναν γυμνές τις γυναίκες στις παλαιότερες, γιασ νάχη ήθικοποιήσουν, με τέ μέσο αύτό, τους νέους τους.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

--κ. Ψιφ. Εύχαριστούμε. Στ' άλλο φύλλο θά δημοσιεύη τό ένα από κένα πού μάς στείλατε, τό τελευταίο. --κ